

talán nem is fogom,
 követem én is a világtrendet:
 a helyismeret hiányában tesztek
 megfellebbezhetetlen kijelentéseket,
 búcsúzni jöttem ettől a kocsmától,
 s lám, mi lett belőle:
 publicisztikának is rossz a vers,
 de semmi baj,
 ebben is követem a világtrendet.

2022. augusztus 2.

Kürti László

ezotéria

tudtuk, hogy egyszer véget ér, tervezgettük.
 vagyis nem tervezgettük, de erősödünk,
 ha bejön a nagy szakításpróba, elporol
 bennünket az élet, akkor majd legyen
 hozzá erő, bátorság egymást végleg elengedni.
 nem ürügyek kellettek, nem egy vétlen hiba,
 vagy ostoba hazugságon kapni a másikat.
 nem is egy hétvégi nagytakarítás. régen minden
 könnyű volt, kivitted porolni a szőnyeget,
 ha szakadt, kidobtad, vagy bevágtad a kutya
 alá. vettél újat, ment tovább a verkli.
 súlytalan önhit, felhőtlen áldozatvállalás:
 futószőnyeg, folyóméterárban.
 ma pedig gyűjtögetünk, rettegünk egymástól,
 de mit kezdünk a sok kicsorbult csészével,
 elvékonyult ágyneműhuzattal, feslett
 kárpitokkal, nyikorgó székkal? tele a lakás,
 kacatok, kapaszkodás, szétmálló stafíruno,
 foltozhatatlanul eltelt élet.
 a felújítástól, akár a haláltól, szakadástól
 mindketten rettegünk. ezoterikus szarokat
 olvasok a neten, magányt űző praktikákat,
 gyenge vagyok védekezni ellened.

felfogni jöttünk

végeredményben egyetlen realitás létezik,
nem iszok már bele a poharadba. széthulló
személyiségjegyek, szertefutnak a betanult minták,
akár egy csürhe, iszákos, kelletlen banda.

riptyára esik, ami földet ér. amikor nem esik,
böllérekés, magától áll meg a levegőben,
hogy vége van. végeredményben rúzsod
a poháron, ami létezik. meg a reszketés,

ahogyan elvérzik belőlünk az a nagy állat.
de hogy kéne végre elfelejtenem az öledet, szádat?
végeredményben egyetlen realitás létezik:

a kocsmá, a magány, a lassú alvás. magadra
nézel, még mindenki itt van, a lüktető vért felfogni
jöttünk, egy kint hagyott, ócska bádogedénybe.

telihold

vártunk, hogy szakadjon magától,
kimondtuk majdnem, aztán maradt
a csend. gyógyulni, nevelődni,
hol senki sem vádol, fellegek alatt,
szakadozó tócsa ragyog. legelső telihold
az idej te vagy, gennyes januári gyülem.
feszít, éget, kifakad talán hajnalig.
farkasvonyító éjjeliedény, telitál.
sárgaréz szaga oxidált kilincseken.
becsorgó fények az ágak redőnyei
közt. oszló birtokok, telihugyozott
közterület, besárgult közvilágítás.
tisztá képlet, ki kéne mondani:
ennek a dalnak itt van a vége.